

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 398/2014-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. augusta 2014 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti LAS – IMEX spol. s r. o., Palugyaya 1, Liptovský Mikuláš, zastúpenej advokátkou JUDr. Katarínou Kapčákovou, Advokátska kancelária, Kúpeľná 1/A, Prešov, vo veci namietaného porušenia základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi zaručeného v čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Cb 47/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti LAS – IMEX spol. s r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. júla 2013 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti LAS – IMEX spol. s r. o., Palugyaya 1, Liptovský Mikuláš (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi zaručeného v čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov

zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Cb 47/2007.

Zo sťažnosti vyplýva že v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 9 Cb 47/2007 sa sťažovateľka v procesnom postavení žalobkyne žalobou z 22. februára 2007 domáha od obchodnej spoločnosti Mliekoservis Slovakia, a. s. (ďalej len „žalovaná“), zaplata náhrady škody v sume 1 807 223 Sk s prísl., ktorá mala sťažovateľke vzniknúť v dôsledku neodbornej činnosti žalovanej. Podľa sťažovateľky aj napriek skutočnosti, že v danom prípade nejde o vec po právnej ani po skutkovej stránke za náročnú, a tiež napriek tomu, že sťažovateľka poskytovala v predmetnom konaní potrebnú súčinnosť, okresný súd koná v jej veci opäť so zbytočnými a neodôvodnenými prietahmi, čím sa prehĺbuje stav právnej neistoty sťažovateľky a oddaľuje sa právoplatné skončenie sporu.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

„Sťažovateľ mal snahu i záujem dostaviť sa na každé pojednávanie súdu ako aj na obhliadku, svoje tvrdenia preukázal výpoveďami štatutárnych zástupcov ako aj svedkov, listinnými dôkazmi a má za to, že uvedený typ obchodného sporu patrí do bežnej rozhodovacej agendy všeobecných súdov a tieto spory nepatria ani po právnej, ani po skutkovej stránke medzi spory mimoriadnej zložitosti a sú založené na právnom posúdení listinných dôkazov a výpovedí sporových strán a svedkov.

Rozhodovanie v tejto veci nevykazuje mimoriadnu zložitost' po právnej alebo skutkovej stránke. Všeobecný konajúci súd v merite veci po poslednom pojednávaní vo veci dňa 10.11.2010 odročil pojednávanie okrem iného aj z dôvodu, že sťažovateľovi poskytol lehotu 30 dní za účelom sformulovania otázok znalcom stanovených súdom a v nadväznosti na uvedené všeobecný konajúci súd mal preto jednoznačne za to, že je potrebné vykonať doplňujúce dokazovanie v merite veci a uznesením č. k. 9 Cb 47/2007-449 zo dňa 18.1.2012 nariadil vo veci doplňujúce dokazovanie a stanovil znalca tak, ako je uvedené z jeho strany s prihliadnutím na výrok, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku v tomto vyššie uvedenom predmetnom uznesení zo dňa 18.1.2012.

Vychádzajúc z uvedeného má sťažovateľ za to, že namietaným postupom Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Cb 47/2007 došlo nielen k odňatiu zákonného

sudcu ale aj k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa na zákonného sudcu a prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 1 a ods. 2 ústavy, pretože je absurdné, aby obchodný spor všeobecný súd viedol 6,5 rokov! ...

Sťažovateľ sa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 119.977,62 € z dôvodov, ktoré uviedol už skôr vo svojej sťažnosti teda rozsah požadovaného finančného zadosťučinenia a jeho primeranosť odôvodňuje všetkými tými skutočnosťami, ktoré uvádzal už skôr v tejto sťažnosti, a to predovšetkým dĺžkou časového obdobia, ktoré uplynulo od podania žalobného návrhu, posledného pojednávania vo veci a teda od posledného procesného úkonu všeobecného súdu ale hlavne dĺžkou časového obdobia, ktorá uplynula od doručenia žalobného návrhu na všeobecný konajúci súd, ďalej skutočnosťou, že v namietanom konaní nejde o vec skutkovo alebo právne zložitú, žalovaný sa zúčastňuje všetkých pojednávanií, pričom dĺžka súdneho konania mu spôsobuje právnu neistotu, hlavne z dôvodu, že sťažovateľ (žalobca/navrhovateľ) si uplatňuje peňažný nárok, ktorý jej podľa názoru sťažovateľa prináleží, vzhľadom na doposiaľ všeobecným súdom zistený skutkový stav veci.

Neposkytnutie, včasnej súdnej ochrany obmedzuje sťažovateľa v dispozícii s finančnými prostriedkami, sťažovateľ je v právnej neistote, daňovo-účtovné predpisy ho prostredníctvom svojich nástrojov nútia vytvárať oprávky a rezervy, čo má negatívny dopad na jeho činnosť a podnikanie.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľka navrhuje, aby po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo obchodnej spoločnosti LAS - IMEX spol. s r. o., na odňatie zákonného sudcu a na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 1 a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Cb 47/2007 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Zvolen prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Cb 47/2007 konal bez zbytočných prietahov.

3. Obchodnej spoločnosti LAS - IMEX spol. s r.o., priznáva finančné zadosťučinenie v sume 119.977,62 €, ktoré jej je Okresný súd Zvolen povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky je povinný uhradiť obchodnej spoločnosti LAS - IMEX spol. s r.o. trovy konania v sume 1.519,30 € na účet jej právneho zástupcu JUDr. Kataríne Kapčákovej, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom konania ústavného súdu je sťažovateľkou namietané porušenie základného práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi zaručeného v čl. 48 ods. 1 ústavy a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, k porušeniu ktorých malo dôjsť v príčinnej súvislosti s konaním okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 9 Cb 47/2007.

Z vyžiadaného súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 9 Cb 47/2007:

Okresnému súdu bol 1. marca 2007 doručený návrh sťažovateľky, ktorým sa domáhala vydania platobného rozkazu na zaplatenie jej náhrady škody žalovanou v sume 1807 223 Sk s prísl., ktorá jej mala vzniknúť v dôsledku neodbornej manipulácie žalovanou s cisternou sťažovateľky. Dňa 3. marca 2007 okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za návrh, ktorý sťažovateľka zaplatila 28. marca 2007, a následne 10. apríla 2007 okresný súd vydal platobný rozkaz v rozsahu návrhu sťažovateľky. Dňa 30. apríla 2007 podala žalovaná proti platobnému rozkazu odpor a 7. mája 2007 ju okresný súd vyzval, aby zaplatila súdny poplatok za odpor. Následne okresný súd 21. mája 2007 zaslal odpor žalovanej na vyjadrenie právnej zástupkyne sťažovateľky, ktorá sa vyjadrila 8. júna 2007, a 13. júna 2007 žalovaná zaplatila súdny poplatok za odpor.

Dňa 27. júla 2007 okresný súd nariadil pojednávanie na 18. september 2007, ktoré po vypočutí sťažovateľky (jej štatutárneho zástupcu, pozn.) a jej právnej zástupkyne, ako aj po vypočutí právneho zástupcu žalovanej (žalovaná, resp. jej štatutár na pojednávaní nebol prítomný, pozn.) bolo odročené na 23. október 2007, a to pre účely predloženia listinných dôkazov oboma sporovými stranami, na ktoré sa na pojednávaní odvolávali, pre účely predvolania svedkov, ako aj pre účely vyžiadania od príslušnej poisťovne celého škodového spisu o vzniknutej škode vrátane znaleckého posudku spracovaného pri tejto škodovej udalosti poisťovňou. Následne okresný súd výzvami z 25. septembra 2007 vyzval sťažovateľku, ako aj žalovanú na predloženie vo výzvach špecifikovaných listinných dôkazov a tiež vyzval príslušnú poisťovňu na predloženie škodového spisu, pričom 1. októbra 2007 žalovaná predložila požadované listinné dôkazy, 5. októbra 2007 predložila vyžiadané listinné dôkazy sťažovateľka a tiež predložila ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania a súčasne žiadala vykonať vecné opravy v zápisnici z posledného pojednávania, a napokon 11. októbra 2007 poisťovňa zaslala listiny zo škodového spisu. Dňa 18. októbra 2007 okresný súd oznámil právnej zástupkyne sťažovateľky, že nevyhovuje jej žiadosti o vecnú opravu zápisnice z posledného pojednávania, pretože nevzniesla tieto námietky už počas pojednávania, keď bola zápisnica diktovaná.

Pojednávanie konané 23. októbra 2007 bolo po vypočutí štatutárov a právnych zástupcov sporových strán odročené na 22. november 2007, a to pre účely predloženia listinných dôkazov oboma sporovými stranami, na ktoré sa na pojednávaní odvolávali,

a pre účely predvolania svedkov. Výzvou z 29. októbra 2007 okresný súd vyžiadal od žalovanej predloženie listinných dôkazov a tiež žiadal o predloženie listinného dôkazu (faktúry za dodávku tovaru – mlieka, pozn.) od odberateľa žalovanej, a súčasne právna zástupkyňa sťažovateľky predložila ďalšie návrhy na dokazovanie, pričom 31. októbra 2007 právna zástupkyňa sťažovateľky oznámila aj údaje svedkov, ktorých navrhovala v konaní vypočuť. Právny zástupca žalovanej predložil vyžiadané listinné dôkazy 2. novembra 2007 a 5. novembra 2007 právna zástupkyňa sťažovateľky zaujala stanovisko k záveru okresného súdu o nevyhovení jej žiadosti o vykonanie vecných opráv v zápisnici z prvého pojednávania. Dňa 14. novembra 2007 právny zástupca žalovanej predložil ďalšie listinné dôkazy a 19. novembra 2007 odberateľ žalovanej predložil listinný dôkaz (faktúru za dodávku tovaru – mlieka, pozn.).

Dňa 22. novembra 2007 sa konalo pojednávanie, ktoré po vypočutí svedkov, ako aj štatutárov a právnych zástupcov účastníkov sporu bolo odročené na neurčito pre účely predvolania ďalších svedkov. Dňa 29. novembra 2007 zákonná sudkyňa okresného súdu (A. S.) oznámila predsedníčke okresného súdu svoju zaujatosť vo vzťahu k právnej zástupkyňi sťažovateľky a 29. januára 2008 predsedníčka okresného súdu rozhodla, že vec bude náhodným výberom pridelená inému sudcovi okresného súdu, pričom elektronickou podateľňou bola vec pridelená sudcovi B. H. Ďalší procesný úkon vykonal okresný súd 11. februára 2008, keď vyzval právneho zástupcu žalovanej, aby zaslala ešte jednu kópiu ňou predložených listinných dôkazov pre účely ich postúpenia sťažovateľke, a 25. marca 2008 okresný súd urgoval splnenie tejto svojej výzvy z 11. februára 2008, pričom žalovaná na výzvu reagovala 1. apríla 2008, keď zaslala požadované kópie listinných dôkazov. Následne 4. apríla 2008 okresný súd postúpil listiny zaslané mu žalovanou právnej zástupkyňi sťažovateľky a 24. apríla 2008 právna zástupkyňa sťažovateľky predložila návrhy na dokazovanie (žiadala, aby okresný súd vyžiadal určité listiny a aby predvolal navrhnutých svedkov, pozn.).

Okresný súd 28. apríla 2008 vyzval žalovanú na predloženie listín, sťažovateľku vyzval, aby oznámila adresy svedkov, ktorých žiadala vypočuť, a tiež vyzval dodávateľa žalovanej na predloženie faktúry. Dňa 2. mája 2008 žalovaná oznámila požadovaný údaj a vyjadrila sa k návrhom sťažovateľky na dokazovanie, 9. mája 2008 dodávateľ žalovanej predložil vyžiadanú faktúru a 21. mája 2008 právna zástupkyňa sťažovateľky oznámila adresy svedkov. Dňa 30. mája 2008 jeden z predvolaných svedkov ospravedlnil svoju

neprítomnosť na pojednávaní, ktoré sa konalo 10. júna 2008 a ktoré po vypočutí svedkov v prítomnosti právnych zástupcov oboch sporových strán bolo odročené na neurčito pre účely poskytnutia 7-dňovej lehoty žalovanej na oznámenie adres svedkov, ktorých žiada vypočuť. Tieto adresy žalovaná oznámila 20. júna 2008.

Uzneseniami zo 7. júla 2008 okresný súd rozhodol o priznaní svedočného svedkom a 10. júla 2008 okresný súd nariadil vo veci pojednávanie na 25. september 2008, pričom 1. augusta 2008 právna zástupkyňa sťažovateľky ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu kolízie s iným pojednávaním, pričom z dôvodu, že v konaní mali byť vypočutí dôležití svedkovia, žiadala o preročenie termínu pojednávania, takže 5. augusta 2008 okresný súd zmenil nariadený termín pojednávania na 9. október 2008. Pojednávanie konané 9. októbra 2008 po vypočutí svedkov v prítomnosti právnych zástupcov oboch sporových strán bolo odročené na neurčito pre účely nariadenia znaleckého dokazovania s tým, že právnym zástupcom sporových strán bola stanovená 20-dňová lehota na oznámenie otázok pre znalca.

Dňa 24. októbra 2008 právna zástupkyňa sťažovateľky oznámila otázky pre znalca a 30. októbra 2008 ich oznámil aj právny zástupca žalovanej. Okresný súd 4. novembra 2008 vyzval 5 znalcov, aby oznámili za akú cenu a v akom čase by boli schopní vypracovať znalecký posudok v danej veci a odpovedať na zadané otázky, pričom prvý znalec reagoval na výzvu okresného súdu 10. novembra 2008, druhý znalec reagoval na výzvu 11. novembra 2008, tretí znalec reagoval na výzvu 13. novembra 2008, štvrtý znalec reagoval 18. novembra 2008 a piaty znalec reagoval na výzvu okresného súdu 26. novembra 2008. Následne uznesením z 10. decembra 2008 okresný súd uložil sťažovateľke povinnosť zložiť preddavok na znalecké dokazovanie, proti čomu sťažovateľka podala odvolanie 19. decembra 2008, a z tohto dôvodu bol 30. decembra 2008 spis predložený Krajskému súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) na konanie o odvolaní, pričom krajský súd uznesením sp. zn. 43 Cob 309/08 z 8. januára 2009 potvrdil uznesenie okresného súdu z 10. decembra 2008 a 9. februára 2009 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 24. februára 2009 sťažovateľka zložila preddavok na znalecké dokazovanie a 17. marca 2009 okresný súd uznesením nariadil znalecké dokazovanie a znalcovi uložil povinnosť, aby posudok vypracoval do 60 dní „... od prevzatia spisu...“, pričom 21. apríla 2009 okresný súd dožiadal Okresný súd Žilina, aby doručil spis ustanovenému

znalcovi (Žilinská univerzita, pozn.) na vypracovanie znaleckého posudku, ktorému bol spis doručený 5. mája 2009. Okresný súd 27. júla 2009 vyzval znalca na predloženie znaleckého posudku a 12. augusta 2009 znalec žiadal o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku pre účely vykonania „*experimentálneho pokusu*“ s cieľom zistenia ako v skutočnosti škoda na návese vznikla. Dňa 23. októbra 2009 a 7. decembra 2009 okresný súd opätovne urgoval u znalca predloženie znaleckého posudku, a to aj pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty. Znalec 28. decembra 2009 oznámil, že vypracovanie znaleckého posudku je v procese vykonávania znaleckého experimentu, na vykonanie ktorého je potrebné vyčkať vhodné klimatické podmienky, aké boli v čase vzniku škodovej udalosti, a preto oznámil, že tento experiment bude vykonaný v januári alebo februári 2010. Následne okresný súd 16. marca 2010 a 21. apríla 2010 urgoval u znalca predloženie znaleckého posudku a 24. mája 2010 znalec oznámil, že na vykonanie posudku potrebuje ešte ďalšie podklady, na vyžiadanie ktorých žiadal súhlas od okresného súdu, t. j. znalec žiadal, aby tieto podklady mohol vyžiadať namiesto okresného súdu, pričom 15. júna 2010 okresný súd znalcovi oznámil, že súhlasí s navrhovaným postupom, a tiež ho žiadal oznámiť meno a adresu svedka, ktorého navrhuje vypočuť. Dňa 28. júla 2010 okresný súd pod hrozbou poriadkovej pokuty urgoval znalca, aby oznámil meno a adresu svedka, ktorého navrhuje vypočuť, a 10. augusta 2010 znalec oznámil, že nežiada vypočuť svedka, 18. augusta 2010 znalec oznámil, že znalecký experiment sa uskutoční 6. septembra 2010. Následne 22. septembra 2010 a 22. októbra 2010 okresný súd žiadal predloženie znaleckého posudku, a to aj pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty. Znalec 28. októbra 2010 oznámil výsledky vykonanej znaleckej expertízy, ktorá bola vykonaná na materiáli podobnom materiálu cisterny s tým, že bude v znaleckom dokazovaní pokračovať po zadovážení obdobnej cisterny ako bola poškodená cisterna.

Okresný súd 9. novembra 2010 žiadal, aby mu znalec oznámil, akú lehotu žiada na vypracovanie znaleckého posudku, a odpoveď na túto výzvu urgoval 30. novembra 2010 pod hrozbou poriadkovej pokuty. Dňa 29. novembra 2010 znalec žiadal predĺžiť lehotu na vypracovanie znaleckého posudku do februára 2011 a 18. januára 2011 znalec okresnému súdu oznámil, že 2. februára 2011 bude uskutočnený technický pokus na rovnakej cisterne ako bola poškodená cisterna. Okresný súd následne 10. februára 2011 a 10. marca 2011 pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty urgoval predloženie znaleckého posudku, pričom 17. marca 2011 znalec oznámil, že znalecký posudok je v štádiu

spracovania, a 23. marca 2011 okresný súd znalcovi oznámil, že ak znalecký posudok nebude predložený do 20. apríla 2011, bude znalcovi uložená poriadková pokuta. Dňa 31. marca 2011 zaslal znalec okresnému súdu na vedomie list, ktorým od poisťovne žiadal zaslanie úplnej fotodokumentácie ku škodovej udalosti, a 7. apríla 2011 okresný súd žiadal znalca, aby oznámil, v akej lehote je schopný vypracovať znalecký posudok, súčasne bol okresnému súdu doručený na vedomie list, ktorým znalec žiadal od žalovanej poskytnutie ďalších údajov potrebných k znaleckému posudku, ktoré podľa neho mali byť v spise neúplné. Okresný súd 19. apríla 2011 pod hrozbou poriadkovej pokuty žiadal znalca, aby oznámil, v akej lehote je schopný vypracovať znalecký posudok, a 20. apríla 2011 bol okresnému súdu doručený na vedomie list, ktorým znalec žiadal poskytnutie ďalších údajov potrebných k znaleckému posudku, ktoré podľa neho mali byť v spise neúplne uvedené.

Dňa 13. mája 2011 znalec zaslal okresnému súdu predbežne mailom odpovede na otázky, ktoré mu boli položené s informáciou, že mu ešte nebola zaslaná žiadaná fotodokumentácia od poisťovne a tiež odpovede na jeho dopyty, avšak 19. mája 2011 okresný súd pod hrozbou poriadkovej pokuty znalca žiadal, aby oznámil, v akej lehote je schopný vypracovať znalecký posudok. Znalec mailom 20. mája 2011 okresnému súdu oznámil, že mu ešte nebola zaslaná žiadaná fotodokumentácia od poisťovne a tiež od sťažovateľky (ktorú mal od nej vyžiadať 29. marca 2011, pozn.) a v tej súvislosti žiadal o súčinnosť okresný súd, v dôsledku čoho okresný súd 23. mája 2011 žiadal od sťažovateľky zaslanie fotodokumentácie o škodovej udalosti pre znalca, ktorú sťažovateľka zaslala 27. mája 2011. Znalec 31. mája 2011 oznámil, že znalecký posudok bude vypracovaný do 2 – 3 týždňov. Dňa 13. júna 2011 znalec okresnému súdu oznámil, že od žalovanej vyžiadal ďalšie podklady, pričom 15. júna 2011 okresný súd žiadal znalca o zaslanie znaleckého posudku, a 20. júla 2011 okresný súd zaslal znalcovi CD nosič s fotodokumentáciou škodovej udalosti od sťažovateľky. Znalec 25. júla 2011 okresnému súdu oznámil, že termín vypracovania posudku do konca júna 2011 nebude môcť dodržať z dôvodu, že mu ešte nebola doručená fotodokumentácia od sťažovateľky.

Okresný súd 2. augusta 2011 žiadal od znalca predložiť znalecký posudok do 22. augusta 2011, pričom znalecký posudok bol okresnému súdu doručený 24. augusta 2011 (v rozsahu 235 strán, pozn.). Následne 26. augusta 2011 okresný súd zaslal znalecký posudok na vyjadrenie účastníkom konania, pričom právny zástupca žalovanej sa vyjadril k znaleckému posudku 7. septembra 2011 a 20. septembra 2011 sa

vyjadrila aj právna zástupkyňa sťažovateľky. Dňa 22. septembra 2011 okresný súd nariadil vo veci pojednávanie na 10. november 2011, ktoré po vypočutí znalca v prítomnosti oboch právnych zástupcov bolo odročené na neurčito pre účely poskytnutia lehoty 30 dní právnej zástupkyňi sťažovateľky, aby sformulovala otázky na doplnenie znaleckého posudku. Okresný súd 15. novembra 2011 dopytoval výrobcu „počítača – príjmu mlieka“, ako aj výrobcu softvérového programu na umývanie cisterien, aby oznámili potrebné informácie. Na dopyt dopytovaná spoločnosť reagovala 24. novembra 2011, pričom okresnému súdu oznámila, že nemá vedomosť o softvérovom programe na umývanie cisterien a ani nemá vedomosť, kto by takýmito informáciami disponoval, a súčasne bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie právnej zástupkyne sťažovateľky k sporu. Dňa 13. decembra 2011 právna zástupkyňa sťažovateľky oznámila otázky na doplnenie znaleckého dokazovania.

Uznesením z 18. januára 2012 okresný súd rozhodol o znalečnom a súčasne ďalším uznesením nariadil doplnenie znaleckého dokazovania, a napokon tiež uznesením uložil poriadkovú pokutu výrobcovi „počítača – príjmu mlieka“ (spoločnosť..., pozn.), ktorý nereagoval na jeho výzvy. Dňa 25. januára 2012 okresnému súdu bola doručená odpoveď výrobcu „počítača – príjmu mlieka“, a 14. februára 2012 podala sťažovateľka odvolanie proti uzneseniu o znalečnom (č. l. 454, pozn.). Okresný súd 2. marca 2012 dožiadal Okresný súd Žilina o doručenie spisu znalcovi na doplnenie znaleckého dokazovania. Znalec 5. marca 2012 okresný súd žiadal o súčinnosť pri zabezpečení podkladov na doplnenie znaleckého dokazovania a 21. marca 2012 okresný súd mailom znalcovi oznámil, že súhlasí s ním navrhovaným postupom, pričom 24. mája 2012 znalec žiadal, aby okresný súd vyžiadal potrebné informácie od spoločnosti... Okresný súd 31. mája 2012 znalcovi oznámil, že vyžiadal potrebné informácie od spoločnosti... s tým, že odpoveď bude po jej doručení znalcovi postúpená, pričom okresný súd dal súčasne znalcovi súhlas na priamu komunikáciu s označenou spoločnosťou. Spoločnosť... zaslala 27. júna 2012 odpoveď na výzvu, ktorú následne okresný súd preposlal znalcovi, a 13. augusta 2012 okresný súd žiadal od znalca zaslanie doplneného znaleckého posudku, pričom 20. septembra 2012 znalec oznámil, že na doplnenie posudku potrebuje vykonať ohliadku „miesta činu“, t. j. miesta vzniku škodovej udalosti, s tým, že táto sa má uskutočniť 3. októbra 2012.

Dňa 3. októbra 2012 sa uskutočnila ohliadka miesta vzniku škodovej udalosti, záznam z ktorej bol zaslaný okresnému súdu, a 13. decembra 2012 a 30. januára 2013 okresný súd žiadal od znalca zaslanie doplneného znaleckého posudku aj pod hrozbou

poriadkovej pokuty. Okresnému súdu bol doplnený znalecký posudok doručený 20. marca 2013 a 11. apríla 2013 okresný súd zaslal doplnenie znaleckého posudku na vyjadrenie účastníkom konania. Dňa 30. apríla 2013 okresný súd uznesením rozhodol o znalečnom za doplnenie znaleckého posudku. Právny zástupca žalovanej sa vyjadril k doplnenému posudku 18. apríla 2013 a 3. mája 2013 sa vyjadrila aj právna zástupkyňa sťažovateľky. Znalec podal 23. mája 2013 odvolanie proti uzneseniu o znalečnom z 30. apríla 2013 a 29. mája 2013 okresný súd nariadil pojednávanie na 20. jún 2013. Sťažovateľka podala 30. mája 2013 odvolanie proti uzneseniu o znalečnom z 30. apríla 2013 (č. l. 517, pozn.). Dňa 11. júna 2013 konateľ sťažovateľky telefonicky ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní z dôvodu zahraničnej služobnej cesty s tým, že na pojednávaní chce byť osobne prítomný, v dôsledku čoho okresný súd 12. júna 2013 zrušil nariadený termín pojednávania a nový termín nariadil na 2. júl 2013. Dňa 26. júna 2013 právna zástupkyňa sťažovateľky ospravedlnila z dôvodu kolízie termínov svoju neprítomnosť na pojednávaní nariadenom na 2. júl 2013 a zo zdravotných dôvodov aj neprítomnosť konateľa sťažovateľky a žiadala nariadiť nový termín pojednávania, a súčasne okresný súd zrušil nariadený termín pojednávania a nový termín nariadil na 23. júl 2013.

Právna zástupkyňa sťažovateľky 18. júla 2013 ospravedlnila z dôvodu svojej zahraničnej dovolenky svoju neprítomnosť na pojednávaní nariadenom na 23. júl 2013 a žiadala nariadiť nový termín pojednávania, a súčasne okresný súd zrušil nariadený termín pojednávania a nový termín nariadil na 27. august 2013, avšak 7. augusta 2013 znalec ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní nariadenom na 27. august 2013 z dôvodu čerpania dovolenky. Následne 15. augusta 2013 okresný súd zrušil nariadený termín pojednávania a nový termín nariadil na 19. september 2013. Toto pojednávanie bolo po vypočutí znalca a oboch právnych zástupcov účastníkov konania odročené na neurčito pre účely zváženia, či nebude vo veci nariadené kontrolné znalecké dokazovanie. Právny zástupca žalovanej 23. septembra 2013 vyjadril nesúhlasné stanovisko k nariadeniu kontrolného znaleckého dokazovania. Uznesením z 8. októbra 2013 okresný súd rozhodol o znalečnom za účasť na pojednávaní a 2. decembra 2013 okresný súd oslovil štyroch znalcov, aby oznámili, či sú schopní a v akej dobe vypracovať kontrolný znalecký posudok. Dňa 3. decembra 2013 jeden z oslovených znalcov (A. S., pozn.) oznámil, že požadované posúdenie nie je v jeho kompetencii, 3. januára 2014 druhý z oslovených znalcov (M. B., pozn.) oznámil, že požadované posúdenie tiež nie je v jeho kompetencii, 9. januára 2014

tretí z oslovených znalcov (R. J., pozn.) oznámil, že na požadované posúdenie nemá k dispozícii špeciálne laboratórne podmienky, a 14. februára 2014 posledný z oslovených znalcov (Vysoké učení technické v Brne, pozn.) oznámil, že vypracovanie kontrolného znaleckého posudku bude rozsiahle s nejasným výsledkom, keďže od škodovej udalosti uplynulo 7,5 roka. Okresný súd 24. februára 2014 dožiadal Okresný súd Brno o doručenie sľubu znalca znalcovi – Vysoké učení technické v Brne, z dôvodu, že pre účely súdneho konania v Slovenskej republike je možné ustanoviť znalca z iného štátu iba s jeho súhlasom a po zložení sľubu pred tunajším súdom. Dňa 25. februára 2014 okresný súd oznámil účastníkom konania, že oslovil znalca zo zahraničia s tým, že predpokladaná suma nového znaleckého dokazovania bude cca 500 000 Kč, pričom 4. marca 2014 právny zástupca žalovanej vyjadril negatívny postoj k opakovaniu znaleckého dokazovania. Právna zástupkyňa sťažovateľky 12. marca 2014 oznámila, že nemá vedomosť, či okresný súd oslovil aj znalcov zo Slovenska. Okresný súd 21. marca 2014 konštatoval, že odvolania na č. I. 454 a č. I. 517 nepredložil odvolaciemu súdu, pretože nesmerujú proti rozhodnutiu vo veci samej, a teda ich podanie mu nebráni pokračovať v konaní vo veci samej (§ 209 ods. 2 OSP, pozn.).

Podľa judikatúry ústavného súdu dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť je aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 70/00, I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05, II. ÚS 272/06).

V danom prípade preskúmaním účelnosti a časovej postupnosti procesných úkonov okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 9 Cb 47/2007 ústavný súd v tomto skúmanom postupe okresného súdu nezistil žiadne závažné obdobie absolútnej nečinnosti, ktoré by mali za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z prehľadu procesných úkonov vykonaných okresným súdom v skúmanej veci síce nevyplýva, žeby bol okresný súd v niektorom období konania absolútne nečinný, avšak na strane druhej by bolo síce možné okresnému súdu vytknúť málo rázny postup proti znalcovi, ktorý namiesto 60 dní vykonával znalecké dokazovanie viac ako 2 roky

(od 5. mája 2009 do 24. augusta 2011), avšak ani táto skutočnosť nie je sama osebe postačujúca na konštatovanie porušenia sťažovateľkou označeného základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, pretože najmä s ohľadom na náročnosť určenej znaleckej úlohy, ktorej riešenie si vyžadovalo opakovanie časovo, priestorovo, materiálne i finančne náročných znaleckých experimentov (odskúšanie poškodenia návesovej cisterny pod vplyvom rôznych teplôt a rôznych technológií pri jej čistení, pozn.), ani túto lehotu v konečnom dôsledku nemožno považovať za neprimeranú.

V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03), nevysloví porušenie práva zaručeného v tomto článku, ale sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 57/01, I. ÚS 27/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04).

Okrem toho ústavný súd podotýka, že ani sťažovateľka ako účastníčka namietaného konania dostatočne aktívne nepristupovala k ochrane svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, pretože nevyužila v tomto smere zákonom jej priznaný účinný prostriedok nápravy, ktorého využitie má predchádzať podaniu sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, za ktorý ústavný súd považuje sťažnosť na priet'ahy v konaní adresovanú predsedovi všeobecného súdu [podľa § 3 ods. 7 a § 62 ods. 1 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“)].

V uvedenej súvislosti ústavný súd už viackrát rozhodol (napr. I. ÚS 21/99, I. ÚS 20/05), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na priet'ahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou. Ústavný súd preto o sťažnosti, ktorej predmetom je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, koná iba za predpokladu, že sťažovateľ preukáže, že využil označené právne prostriedky podľa zákona o súdoch (§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde), avšak ich využitím nedosiahol účinnú nápravu namietaného porušenia označených práv.

Špecifickosť sťažnosti podanej ústavnému súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy totiž spočíva okrem iného aj v tom, že k jej podaniu môže zásadne dôjsť až subsidiárne. Zmysel a účel zásady subsidiarity vyplýva aj z toho, že ochrana ústavnosti nie je a ani z povahy veci nemôže byť iba úlohou ústavného súdu, ale je takisto úlohou všetkých orgánov verejnej moci, v tom rámci predovšetkým všeobecného súdnictva. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti inštitucionálny mechanizmus, ktorý nastupuje až v prípade zlyhania všetkých ostatných do úvahy prichádzajúcich orgánov verejnej moci.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa názoru ústavného súdu sa podanie sťažnosti na prietahy v konaní podľa § 3 ods. 7 a § 62 ods. 1 a nasl. zákona o súdoch zásadne považuje za účinný prostriedok ochrany základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04). Účinnosť takého právneho prostriedku ochrany pred zbytočnými prietahmi v súdnom konaní potvrdzuje aj znenie zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý vo viacerých ustanoveniach zdôrazňuje povinnosť sudcu konať bez zbytočných prietahov a ustanovuje za také prietahy aj disciplinárnu zodpovednosť [§ 2 ods. 2, § 30 ods. 4, § 52 ods. 1, § 116 ods. 1 písm. b) označeného zákona].

Podľa zistenia ústavného súdu z listu okresného súdu sp. zn. Spr 635/14 zo 7. apríla 2014 sťažovateľka sťažnosť na prietahy podľa zákona o súdoch v postupe okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Cb 47/2007 predsedovi okresného súdu nepodala.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že v tomto prípade nevyužitie právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého mala sťažovateľka právo (sťažnosť na prietahy v konaní) podľa zákona o súdoch, je dôvodom na odmietnutie sťažnosti sťažovateľky už

po jej predbežnom prerokovaní aj pre jej neprípustnosť (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Pokiaľ ide o sťažovateľkou namietané porušenie základného práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi zaručeného v čl. 48 ods. 1 ústavy, ústavný súd konštatuje, že aj v tomto smere bolo potrebné sťažnosť sťažovateľky odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú, pretože v tomto smere sťažovateľka svoju sťažnosť nijak neodôvodnila.

Keďže sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o prikázaní okresnému súdu vo veci konať, ako aj rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia a priznanie úhrady trov konania je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľky (čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy), ústavný súd sa už uvedenými nárokmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. augusta 2014